

pligtelse, altsaa med Afvigelse fra den endnu bestaaende almindelige Lovgivning i Landet, troer jeg, at vi maae fastholde, at det var hensigtsmæssigt, at dette Endringsforslag forkastes, og at man holder sig til Loven, som den foreligger, hvoraf Følgen bliver, at man bestemt veed, hvad der skal sælges uden Fredskovsforpligtelse, og at dette ikke omfatter disse betydelige Skove, som Ingen eller kun meget Faa ønske at see omhuggede. Jeg maa derhos gjøre opmærksom paa, at, som dette Endringsforslag er affattet, er det vistnok et Spørgsmaal, om det ikke vil komme i Strid med Lovgivningen af 1805, hvis Lovforslaget bliver vedtaget i denne Skikkelse. Naar det nemlig hedder, at Buderupholms Skovdistrikt skal sælges med Fredskovsforpligtelse, og Skovstrækningerne under Nr. 1 og 3 med Undtagelse af Estebjerg Skov efter Omstændighederne med eller uden Fredskovsforpligtelse, hvoraf altsaa vilde følge, at de ogsaa kunde sælges med Fredskovsforpligtelse, saa kunde Loven, saaledes affattet, gjerne være at forstaae derhen, at Ministeriet ikke mere, efter at disse Tiendomme med den særlig lovbestemte Fredskovsforpligtelse være gaaede over i private Hænder, kunde anvende den almindelige Bevillingsmyndighed, der efter Loven af 1805 tilkommer det, men dette vilde dog være meget uhenigtsmæssigt. — Der er fra et æret Medlems Side ubtalt en Veflagelse over, at Udvalget ikke havde fundet sig foranlediget til ved Endringsforslag udtrykkelig at søge den Vemyndigelse hjemlet, som Regjeringen, efter hvad der er ophyt i Betænkningen, tiltroer sig at have ifølge den bestaaende Lovgivning, men med Hensyn til hvilken Udvalget dog har havt Tvivl. Det er imidlertid dog ganske naturligt, at naar Udvalget finder det tvivlsomt, hvorvidt Regjeringen ikke maatte have Ret i sin Opfattelse, er der ingen særlig Anledning for Udvalget til her at bringe dette Spørgsmaal ind til Afgjørelse, da det i den foreliggende enkelte-Sag, som ikke behøver at drage Følger for Fremtiden, er in confesso. Alle ere enige om, hvad Meningen er, at Regjeringen ikke søger Vemyndigelse til at sælge uden Fredskovsforpligtelse andre end de udtrykkelig nævnte forholdsviis ubetydelige

Skovdistricter. Jeg troer saaledes, at der ingen Anledning er til her at stille et Endringsforslag i saa Henseende til 3die Behandling, hvori der tillige vilde indeholdes et Slags Kritik over den Opfattelse af den bestaaende Lovgivning, som fra Regjeringens Side er ubtalt som stemmende med dens Opfattelse.

Frederiksen: Jeg kan ikke nægte, at det navnlig efter Forhandlingerne ifjor om Fredskovstrang har forbauset mig adskilligt at møde Modstand imod, at Statskovene skulle sælges uden Fredskovsforpligtelse, naar jeg seer hen til de Argumenter, som kom frem ifjor først og sidst her i Salen og endnu mere i Udvalget, imod at give almindelig Skovfrihed. Hovedargumentet, i alt Fald for Majoriteten her i Thinget og i Udvalget, var jo det, at man fandt, at det var urimeligt at give de Private en saadan Foræring. Derom dreiede det sig først og sidst. Nu er det, som ifjor blev draget frem, ganske bortfaldet, og saa kommer man med heelt andre Argumenter. Efter Forhandlingerne ifjor maatte man troe, at naar vi først vare over den Vanskelighed at fastsætte den Betaling, de Private skulde yde, saa var der Intet ivoien; men her møde vi nu en heel Række af nye Betæneligheder. Det blev saaledes af den ærede Minister ved 1ste Behandling stærkt fremhævet, at man vilde krænk Lovgivningens historiske Udvikling her i Landet, hvis man gjorde en bestemt Afstikelse mellem Lovgivningen for Statskovene og Lovgivningen for de private Skove. Jeg viste, at det ikke var Tilfældet, idet der historisk bestod en saadan Forskjel, idet Lovbestemmelserne af 1710, 1733 og 1805 fastsætte en heelt anden Behandlingsmaade, som naturligt var, for de private Skove end for Statskovene. Jeg seer nu, at den ærede Minister i alt Fald har gjort en meget væsentlig Indrømmelse i den Udtalelse, der foreligger trykt i Udvalgets Betænkning, hvor han i alt Fald væsentlig anerkjender den Forskjel, som jeg dengang hævdede, mellem den ældre Lovgivning for Statskovene og den ældre Lovgivning for de private Skove, og, saavidt jeg forstod den ærede Finanzminister idag, har han vel ikke Lyft til at anbefale Forslag til Forandring i hans eget